

“ ఆది పీ ర్వీ ము ” - విష్ణు విష్ణువు సర్వప్రాపు

॥ బిష్ణుష్ట్వార్ భ్యాస్ము ॥

పుణ్యం ఉర్ధ్వరం విత్సుం శశితర్వం చతుర్భుజమ్ ।
శ్రీస్తాత్మకమ్ ద్వియేత్ సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివీసు భ్యాస్ము ॥

సత్కుష్మాభ్యం తులోదేవ నైరియం కృపానిధి ।
పాతా తడం భణితైతే భక్తింధో దయానిధి ॥

॥ మహాభారత శ్రీవిష్ణు ఫలమ్ ॥

శ్రీపాయనౌష్ఠ లుట నిష్పత్తుతుల్పుమేయం । లుణ్యం తవత్తుతుధ పాతారం జితం చ ।
యే భారతం సత్కుష్మాభ్యతి తిచ్ఛుతోనం । కిం తప్య శ్రీపాయనౌష్ఠాశిచ్ఛనేన్ ॥

॥ అథ సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహాక్షరే, బిరాజమణిస్సు, దేవదేవిశత్రమస్సు, జగద్రుక్కణార్థర, అపత్సీరస్సు, శ్రీమదభులాండటింది
బ్రహ్మండనాయకస్సు, శ్రీవేష్ణుటేశ్వరగణ్యమిగం, అసుగ్రహప్రసాదేగు, సర్వోషం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నిష్పత్తిద్వారా, ఆయురాంగిష్ట్రీశ్వర్యర్థాభవ్యధ్వర్థర్థ, విష్ణుచికాక్రమిజగిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వోష్టు, నిష్పత్తిద్వారా, సకలశ్రేయోఽభవ్యధ్వర్థర్థ, ధర్మార్థ, కొమమొక్కాల్య, వతుల్యార్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థర్థ, వాచ్చాసంకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాశు, నిబ్దార్థర్థ, సమస్త, ఖంపక్కయార్థర్థ, గోసంరక్కణార్థం చ,
శ్రీమంతుష్టిభారతే, ఆదిపర్వతీ, ఏకాదశాధికచ్ఛిరతతతము, ద్వాదశాధికచ్ఛిరతతమాధ్యాయుస్తుర్థత
శ్శీకపారాయం ఆచార్యమయేగు కలిష్టమయే ॥

॥ వ్యోసు భ్యాస్ము ॥

త్వీం తశిష్టునశ్శ్రారం శ్శైః ప్రాత్తుతుక్కల్పాప్తుమ్ ।
శరిషరిత్సుఱం తందే శుక్తతితం తపోనాధిప్తుమ్ ॥

త్వీపాయ విష్ణుర్కపాయ త్వీపర్కపాయ విష్ణుతే ।
సమే తై లుహ్మావధుయే, తేస్మాపాయ సమేన్తుముః ॥

అధ్యాయః-211 - ఏకాదశాధికద్విషతతమో2ధ్యాయః - విదురాగమనరాజ్యలమృపర్వ

**తిలోత్తమామోహితయోః సున్డోపసున్మయోర్మితో యుద్ధేన వినాశః,
బ్రహ్మణాస్తిలోత్తమాయా వరోపలభీః, పాణ్డువానాం ద్రౌపదీవిషయే నియమనిర్ధారణమ్**

తతస్తిలోత్తమా తత్త్ర వనే పుష్టాణి చిన్యతీ |

వేశం సా22జ్ఞిష్టమాధాయ రక్తేనైకేన వాససా ||

॥ 211-09 ॥

వదీతీరేషు జాతాన్ సా కల్పికారాన్ ప్రచిన్యతీ |

శనైర్జగామ తం దంశే యత్రాస్తాం తో మహాసురో ||

॥ 211-10 ॥

తో తు పీత్యా వరం పానం మదరక్తాన్తలోచనో |

దృష్టేవ తాం వరారోహం వ్యధితో సమృభూవతుః ||

॥ 211-11 ॥

తాపుత్థాయాసనం హిత్యా జగ్మతుర్యత్త సా స్థితా |

ఉంభో చ కామసమృత్తాపుభో ప్రార్థయతశ్చ తామ్ ||

॥ 211-12 ॥

దక్షిణే తాం కరే సుభూం సున్డో జగ్రాహ పాణినా |

ఉంపసున్డో2పి జగ్రాహ వామే పాణో తిలోత్తమామ్ ||

॥ 211-13 ॥

వరప్రదానమత్తో తావోరోన బలేన చ |

ధనరత్నమదాభ్యాం చ సురాపానమదేన చ ||

॥ 211-14 ॥

సర్వేతైర్మైర్మైర్మైతావన్యోన్యం భ్రుకుటీకృతో |

మదకామసమావిష్టో పరస్పరమథోచతుః ||

॥ 211-15 ॥

మమ భార్య తవ గురురితి సున్డో2భ్యభాషత |

మమ భార్య తవ వధూరుపసున్డో2భ్యభాషత ||

॥ 211-16 ॥

నైషా తవ మమైషేతి తతస్తా మన్యరావిశత్ |

తస్య రూపేణ సమృతో విగతస్నేహసాహ్యదో ||

॥ 211-17 ॥

తస్య హేతోర్గదే భీమే సంగృహీల్లాతాపుభో తదా |

ప్రగృహ్య చ గదే భీమే తస్యం తో కామమోహితో ||

॥ 211-18 ॥

అహం పూర్వమహం పూర్వమిత్యనోన్యం నిజఘ్నతుః ।

॥ 211-19 ॥

తౌ గదాభిహతా భీమౌ పేతతుర్ధరణీతలే ॥

రుధిరేణావసిక్తజ్ఞౌ ద్వావివార్గై నభఘ్నుతౌ ।

॥ 211-20 ॥

పాతాలమగమత్సరో విషాదభయకమ్చితః ।

॥ 211-21 ॥

ఆజగామ విశుద్ధాత్మా పూజయంశ్చ తిలోత్తమామ్ ।

॥ 211-22 ॥

వరం దిత్యః స తత్త్రైనాం ప్రీతః ప్రాహ పితామహః ।

అదిత్యచరితాల్లోకాన్ విచరిష్యసి భామిని ।

తేజసా చ సుదృష్టాం త్వాం న కరిష్యతి కశ్చన ॥

॥ 211-23 ॥

॥ నారద ఉషాచ ॥

ఏవం తప్యై వరం దత్యై సర్వలోకపితామహః ।

॥ 211-24 ॥

ఇష్టై త్రైలోక్యమాధాయ బ్రహ్మలోకం గతః ప్రభుః ।

ఏవం తౌ సహితౌ భూత్వా సర్వార్థేష్వకనిశ్చయౌ ॥

తిలోత్తమార్థం సంకుద్ధావనోన్యమభిజఘ్నతుః ।

॥ 211-25 ॥

తస్మాద్రావీమి వః స్నేహస్తుర్వాన్ భరతసత్తమః ॥

యథా వో నాత్ర భేదః స్యాత్పర్యషాం ద్రోపదీకృతే ।

॥ 211-26 ॥

తథా కురుత భద్రం వో మమ చేత్రియమిచ్ఛథ ॥

॥ షైకమ్మాయన ఉషాచ ॥

ఏవముక్తా మహాత్మానో నారదేన మహర్షిణా ।

॥ 211-27 ॥

సమయం చక్రిరే రాజంప్రే2నోన్యవశమాగతాః ॥

సమక్షం తస్య దేవర్షేర్వారదస్యామితోజసః ।

॥ 211-28 ॥

ద్రోపద్య నః సహసేనావనోన్యం యో2భిదర్థయేత్ ॥

స నో ద్వాదశ వర్షాణి బ్రహ్మాచారీ వనే వసేత్ |

॥ 211-29 ॥

కృతే తు సమయే తస్మిన్ పాణ్డవైర్ధర్మచారిభిః |

నారదోప్యగమత్ ప్రీత ఇష్టం దేశం మహామునిః |

ఏవం తైః సమయః పూర్వం కృతో నారదచోదితైః |

న చాభిద్వ్యత్తి తే సర్వే తదానోయేన భారత ||

॥ 211-30 ॥

॥ ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి విదురాగమనరాజ్యలమ్మపర్వణి సున్డోపసన్మోపాఖ్యానే
ఏకాదశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః || 211 ||

అధ్యాయః-212 ద్వాదశాధికశతతమో2ధ్యాయః అర్థమిస్తమో
బ్రాహ్మణాగోధనరక్షణార్థమప్రతం గ్రహీతుమర్యునకర్మకం ద్రోపదీవిషయకనియమోల్లజ్ఞమం
వనవాసాయ ప్రస్తావం చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి అర్థమిస్తమో అర్థమిస్తమో అర్థమిస్తమో
ద్వాదశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః || 212 ||

॥ వైశమ్యయన ఉంచ ॥

ఏవం తే సమయం కృత్య న్యవసంస్తుత పాణ్డువాః |

వశే శప్తప్రతాపేన కుర్వన్తో2న్యాన్యాన్యాష్టితః || 212-1 ||

తేషాం మనుజసింహోనాం పశ్చానామమితౌజసామ్ |

బభూవ కృష్ణా సర్వేషాం పార్థానాం వశవర్తినీ || 212-2 ||

తే తయా తైశ్చ సా వీరైః పతిభిః సహ పశ్చాభిః |

బభూవ పరమప్రీతా నాగైరివ సరస్వతి || 212-3 ||

వర్తమానేషు ధర్మేణా పాణ్డువేషు మహాత్ముషు |

వ్యవర్ధన్ కురవః సర్వే హీనదోషాః సుఖాన్వితాః || 212-4 ||

అథ దీర్ఘేణ కాలేన బ్రాహ్మణస్య విశామ్యతే |

కస్యచిత్తస్కురా జప్రులః కేచిద్వా నృపసత్తము || 212-5 ||

ప్రియమాణే ధనే తస్మిన్ బ్రాహ్మణః క్రోధమూర్ఖుతః ।

ఆగమ్య భాణ్ణవప్రష్టముదక్రోశత్స పాణ్ణవాన్ ॥

॥ 212-6 ॥

ప్రియతే గోధనం జ్ఞానైర్పుశంషైరకృతాత్మిః ।

ప్రసహ్య చాస్మైద్వయాదభ్యధావత పాణ్ణవాః ॥

॥ 212-7 ॥

బ్రాహ్మణస్య ప్రశాస్తస్య హవిర్వాజ్ఞైః ప్రలుప్యతే ।

శార్దూలస్య గుహాం శూన్యాం నీచః క్రోష్టాభిమర్దతి ॥

॥ 212-8 ॥

“శ్రీహైతిక”

ః “గౌతింద నామ సుంకీర్తనమ్” ॥

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్షరపదభ్యషం మాత్రాహీసం చ యద్భవేతి,
తత్స్రవ్యం క్షమాణాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥

॥ అథ లింకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖిసః సర్వేసంతు నిరామయః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్చంతు మాకళీతి దుఃఖభాగ్యవేతి ॥

॥ అథ భగవత్సుమర్మణమ్ ॥

కాయేస వాచా మనసీంద్రియైర్వ్య బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్ఫుభావాత్ ,
కరిష్మి యద్భుత్కలం పరస్ప్ర నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

శ్రీయః కాన్తాయ కణ్ణానిధయే నిధయేర్థినామి ,
లీవేజ్ఞాటగివాగాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥